

усміхнений кажу  
згаси лампу посмішки  
над заплющеними очима

тільки в темряві  
стрічаємося безіменні  
тільки в темряві  
ми доторкнемося до шерсті смерті

здивованим долоням  
накличем ніч

бо день мов птаха  
в якої крила  
підбиті червінню — палають.